

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΙΑΛΟΓΟΝ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΣΕ

Ὡς γνωστόν, τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων μετέχει εἰς τόν θεολογικόν διάλογον μετά τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας ὡς καί αἱ λοιπαί Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι.

Ἐν ὄψει τῆς συγκλήσεως τῆς Ὀλομελείας τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου τούτου ἀπό 16^{ης} ἕως 23^{ης} τρέχοντος μηνός Ὀκτωβρίου εἰς Πάφον τῆς Κύπρου, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεκάλεσεν εἰς τό Πατριαρχεῖον τόν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ εἰς τόν διάλογον τοῦτον, ὁμότιμον καθηγητήν τῆς θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γεώργιον Γαλίτην, ὁ ὁποῖος ἀφ' ἑνός μὲν ἐνημέρωσεν Αὐτόν ἐπί τῆς ἄχρι τοῦδε πορείας τοῦ διαλόγου καί κυρίως ἐπί τοῦ κειμένου τῆς Ραβέννης, ἀφ' ἑτέρου δέ ἔλαβε παρ' Αὐτοῦ ὁδηγίας διὰ τήν συνέχισιν τούτου.

Ἀξιοσημεῖωτοι θέσεις τῶν ὁδηγιῶν τούτων εἶναι ὅτι τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, συνεπές πρός τήν καθ' ἑκάστην ἀναπεμπομένην προσευχήν τῆς Ἐκκλησίας «ὑπέρ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως», δέν ἀπομονώνεται, δέν ἀποκλείει ἑαυτό ἀπό τῆς πλήρους συνεργασίας καί κοινωνίας μετά τῶν ὁμοδόξων ἀδελφῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν οὔτε ἀπό τῶν θεολογικῶν διαλόγων μετά τῶν ἑτεροδόξων χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπεφασίσθησαν πανορθοδόξως, ἡ συνέχισις δέ αὐτῶν ἐπεκυρώθη ὑπό Προσυνοδικῶν Διασκέψεων καί ὑπό τῆς προσφάτως κατά τό παρελθόν ἔτος εἰς Φανάριον συνελθούσης Συνάξεως τῶν Προκαθημένων τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ὑπό τήν Προεδρείαν τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου. Τό Πατριαρχεῖον θεωρεῖ ὑποχρέωσιν αὐτοῦ τόν διάλογον τοῦτον πρός ἄρσιν τῶν προκαταλήψεων, τοῦ φανατισμοῦ καί τῆς ἀποξενώσεως, θεραπείαν τῶν πληγῶν τοῦ παρελθόντος καί προσέγγισιν καί βαθυτέραν γνῶσιν τῆς ἀληθείας ὑπό τῶν Ἐκκλησιῶν, μετά τῶν ὁποίων διαλέγεται καί πρός ἐξομάλυνσιν τῆς ὁδοῦ διὰ τήν ποθητήν ἔνωσιν, πρός τήν ὁποίαν ἡ ὁδός εἶναι εἰσέτι μακροτάτη καί μετά πολλῶν ἐμποδίων. Ἡ ἔνωσις αὕτη τῶν Ἐκκλησιῶν καί τό ἐπιστέγασμα αὐτῆς, τό κοινόν ποτήριον, προϋποθέτει τήν ἐνότητα τῆς πίστεως κατά τό πρότυπον τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἡ ὁποία θά ἔλθῃ, ὅταν ὁ φωτισμός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος γίνῃ δεκτός ὑπό πάντων εἰς τήν πληρότητα Αὐτοῦ.

Ἐν τῇ τάς ὡς ἄνω ταύτας προϋποθέσεις, τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων μετέχει εἰς τόν θεολογικόν διάλογον μετά τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας καί τῶν ἄλλων χριστιανικῶν Ὁμολογιῶν, τῶν δεχομένων τό Σύμβολον τῆς Πίστεως τῆς ἐν Νικαίᾳ 1^{ης} Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καί εἶναι καί μέλος τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν.

Το ἔργον τοῦτο τελεῖ τό Πατριαρχεῖον στοιχοῦν ἀπολύτως εἰς τάς ἀρχάς καί τούς ὅρους τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως καί τῆς παραδόσεως ἡμῶν καί προβάλλον αὐτάς εἰς τούς χριστιανούς τῶν Ὁμολογιῶν μετά τῶν ὁποίων συνδιαλέγεται.

Ἐν κατακλείδι, τό Πατριαρχεῖον σημειώνει ὅτι τό ἔργον τοῦ διαλόγου δέν εἶναι

ἔργον ἰδικόν μας, ἀλλά τοῦ Θεοῦ. Εἰς τοῦτο ἐκάλεσεν ἡμᾶς ἡ χάρις Αὐτοῦ συνεργούς. Ἡ ἔνωσις θά ἐπέλθῃ, ὅταν ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἐπιπέσῃ εἰς ἔδαφος, τό ὁποῖον θά ἔχῃ καλλιεργηθῆ καί προετοιμασθῆ μέ τόν διάλογον τῆς ἀληθείας ἐν ἀγάπῃ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder

ΠΡΩΤΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΕΘΝΟΣ»

Τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων μετά λύπης του ἔλαβε γνῶσιν τοῦ ὑπάρχοντος δημοσιεύματος εἰς τήν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν «Ἔθνος» τῆς 14^{ης} τρέχοντος μηνός, περί δῆθεν ἐκ μέρους τοῦ πωλήσεως γῆς εἰς ἑβραϊκὴν κατασκευαστικὴν ἐταιρείαν.

Τό Πατριαρχεῖον καταγγέλλει τό δημοσίευμα ὡς ἀναληθές καί ἀνακριβές καί ἐπιφυλάσσεται νά δώσῃ ἀναλυτικὰς ἀπαντήσεις, παρουσιάζον καί προσκομίζον ὅλα τὰ σχετικὰ τεκμήρια, τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν εἰς τό ἐν λόγω ζήτημα.

Ἐπιπροσθέτως τό Πατριαρχεῖον ἐπιφυλάσσεται τοῦ δικαιώματος, ὅπως προβῆ εἰς πᾶσαν νόμιμον ἐνέργειαν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ΑΝΟΙΓΕΙ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΟΡΔΑΝΗΝ ΠΟΤΑΜΟΝ

Κατόπιν συνεργασίας μεταξύ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καί τοῦ Ὑπουργείου Τουρισμοῦ τοῦ Ἰσραήλ, ἐκπροσωπούμενου ὑπό τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ κ. Ραφαήλ Μπέν Χούρ καί συνεργατῶν αὐτοῦ, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ', συνοδευόμενος ὑπό τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ ἡγουμένου τῆς ὁμόρου Μονῆς ἀββᾶ Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Χρυσοστόμου καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Ἀθανασίου, ἐπεσκέφθη τήν παρά τόν Ἰορδάνην ποταμόν Ἱεράν Μονήν τοῦ Τιμίου Προδρόμου καί τόν βιβλικόν παραδοσιακόν τόπον τῆς βαπτίσεως τοῦ Κυρίου, τήν

Τετάρτην, 25.06 /08.07. 2009.

Ἡ περιοχή αὕτη, στρατοκρατουμένη ὡς γνωστόν ἀπό τοῦ 1967, προσφέρεται εἰς ἐπίσκεψιν τοῖς προσκυνηταῖς ὑπό τοῦ Ἰσραηλινοῦ στρατοῦ, δῖς τοῦ ἔτους, τήν παραμονήν τῶν Φώτων 5^ῃ / 18^ῃ Ἰανουαρίου διὰ τήν τελετήν τοῦ ἀγιασμοῦ τῶν ὑδάτων ὑπό τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων καί τήν Μεγάλην Τρίτην ἐκάστου ἔτους διὰ τήν παραδοσιακὴν προσκυνηματικὴν βάπτισιν τῶν προσκυνητῶν. Τοῦτο ἐπετεύχθη τῇ εἰσηγήσει τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Διοδώρου Α' εἰς τὰς Ἰσραηλινὰς στρατιωτικὰς ἀρχάς.

Ὁ Ἰσραηλινὸς στρατὸς ἤνοιξε σήμερον, τῇ συνεργασίᾳ τοῦ Ὑπουργείου Τουρισμοῦ τοῦ Ἰσραήλ, τήν περιοχὴν αὐτὴν διὰ τήν ἐπιθεώρησιν ὑπό τοῦ Πατριάρχου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ἐπικινδύνως ἡμικατεστραμμένης οὔσης ἀπὸ τοῦ 1967 καί τήν ἐξέτασιν τῶν δυνατοτήτων ἀνακαινίσεως αὐτῆς. Ἡ ἔγκρισις διὰ τὰς ἐργασίας ἀνακαινίσεως ὑπάρχει ἤδη, πρὸς ἐνεργοποίησιν ὅμως αὐτῆς ἀπαιτεῖται ἡ ὑποβολὴ ἀρχιτεκτονικῆς μελέτης καί ἡ ἐξεύρεσις χορηγοῦ καλύψεως τῶν δαπανῶν.

Μετά τήν ἐπίσκεψιν εἰς τήν ἐν λόγῳ Ἱερὰν Μονὴν ὁ Μακαριώτατος μετὰ τοῦ κ. Ραφαήλ Μπέν Χούρ, τοῦ Γενικοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἱεριχοῦς κ. Ἰτζικ Ντέρι, τοῦ Γενικοῦ Στρατιωτικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Βηθλεέμ κ. Ἰγιάντ Σιρχάν καί τῶν ἀκολουθῶν αὐτῶν, τοῦ πολιτικοῦ μηχανικοῦ κ. Ὅφερ Μεϊτάλ καί τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Ρόν Μαργκόλιν, ἐπεσκέφθη τὸν τόπον τῆς βαπτίσεως καί ἐπεθεώρησε τὰς γενομένας ἐργασίας ὑπό τοῦ Ἰσραηλινοῦ στρατοῦ, ἥτοι τῆς στηρίξεως τῆς κοίτης τοῦ ποταμοῦ δι' ἀκίνδυνον πρόσβασιν τῶν προσκυνητῶν εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ καί τῆς οἰκοδομῆς λιθίνης ἐξέδρας μετὰ λιθίνου στεγάστρου διὰ τήν τέλεσιν τοῦ ἀγιασμοῦ ὑπό τοῦ Πατριάρχου. Ἡ ἐξέδρα αὕτη μετὰ τοῦ πέριξ χώρου εἶναι ἰδιοκτησίᾳ τοῦ Πατριαρχείου.

Ὁ Μακαριώτατος ἐξέφρασε τήν ἱκανοποίησιν Αὐτοῦ διὰ τήν συνεργασίαν τοῦ Ὑπουργείου Τουρισμοῦ τοῦ Ἰσραήλ μετὰ τοῦ Ἰσραηλινοῦ στρατοῦ διὰ τὰς ὡς ἄνω διευκολύνσεις, γεγονόςς τὸ ὁποῖον προαναγγέλλει τήν σταδιακὴν μονιμωτέραν ἐπικράτησιν τῆς εἰρήνης καί τήν συχνωτέραν καί εὐκολοτέραν ἐπίσκεψιν τῶν προσκυνητῶν διὰ τὸ παραδοσιακὸν αὐτῶν βάπτισμα εἰς τὸν βιβλικὸν παραδοσιακὸν τόπον βαπτίσεως τοῦ Κυρίου πρὸς ἀγιασμόν αὐτῶν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_1_placeholder

1ου ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ Μ.Κ.Ο.

«ΡΩΜΗΟΣΥΝΗΣ» ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ ΜΕ ΘΕΜΑ «Η ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ»

Μέ ἔμπνευσιν καί πρωτοβουλίαν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου του Γ' καί μέ ἀπόφασιν τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, συνεστήθη καί διωργανώθη διά Καταστατικοῦ καί ἀνεγνωρίσθη ἐπισήμως Μ.Κ.Ο. ὑπό τόν τίτλον «ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ», ἐδρεύουσα ἐν τῇ Ἐξαρχίᾳ τοῦ Παναγίου Τάφου ἐν Ἀθήναις, σκοπόν ἔχουσα τήν προβολήν τῶν Παναγίων προσκυνημάτων τῆς Ἁγίας Γῆς, τήν ἠθικήν καί ὕλικήν ὑποστήριξιν τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καί τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος διά τήν διαφύλαξιν τῶν προσκυνημάτων τούτων καί τήν διάδοσιν τῶν ἀξιῶν τῆς Ρωμηοσύνης ὡς τοῦ τρόπου ὑπάρξεως καί ζωῆς ὄλων τῶν ἐθνῶν, τῶν ἐντασσομένων εἰς τό Σῶμα τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί ἐχόντων τάς ρίζας αὐτῶν εἰς τήν Νέαν Ρώμην, τήν ἀναδειχθεῖσαν ὑπό τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου αὐτοκράτορος τῶν Ρωμαίων ὡς τῆς πρωτεύουσας τοῦ Ἀνατολικοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους.

Ὡς διαχειριστής τῆς Μ.Κ. ταύτης ὀργανώσεως ὠρίσθη ὁ κ. Πέτρος Κυριακίδης, ὁ καί χορηγός τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ ἀρχαιολογικοῦ χώρου τοῦ «δοχειοῦ» τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καί τοῦ ἐν λόγῳ 1^{ου} Διεθοῦς Συνεδρίου διά τήν ρωμηοσύνην, παρασημοφορηθεῖς μετὰ τοῦ κ. Λαυρεντίου Λαυρεντιάδου μέ τό παράσημον τοῦ Ἀνωτέρου Ταξιάρχου τοῦ Τάγματος τῶν Ἱποποτῶν τοῦ Παναγίου Τάφου. Ὡς Ἀναπληρώτρια Διαχειρίστρια, διωρίσθη ἡ κ. Αἰκατερίνη Διαμαντοπούλου, θεολόγος καί δρ. τῆς Φιλοσοφίας, ὡς Σύμβουλος δέ αὐτῆς ὁ ἰατρός κ. Χρῖστος Νικολάου, ὁ ἔχων καί τήν ἐποπτικήν παρακολούθησιν τῶν ιστοσελίδων τοῦ Πατριαρχείου καί τῆς Μ.Κ.Ο. «ΡΩΜΗΟΣΥΝΗΣ».

Καρπός τῶν δραστηριοτήτων τῆς ὀργανώσεως ταύτης ὑπῆρξε τό 1^{ον} Διεθνές Συνέδριον αὐτῆς μέ θέμα «Ἡ Ρωμηοσύνη διά μέσου τῶν αἰώνων», συγκληθέν εἰς τό Ἀμφιθέατρον τοῦ Πολεμικοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν ἀπό Σαββάτου, 30^{ης} ἕως καί Κυριακῆς, 31^{ης} Μαΐου 2009.

Ἡ Ἐπιστημονική Ἐπιτροπή τοῦ Συνεδρίου τούτου ἦσαν: Ὁ Καθηγητής τῆς Βυζαντινῆς Φιλολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, κ. Φώτιος Δημητρακόπουλος, ὁ Καθηγητής τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Κωνσταντῖνος Νιάρχος καί ὁ Ἀναπληρωτής Καθηγητής τῆς Ψυχολογίας τῆς Θεολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Σπυρίδων Τσιτσιγκός. Ὁργανωτική Ἐπιτροπή ἦσαν: ἡ κ. Εἰρήνη Μαθιοῦ, ὁ κ. Δημήτριος Σαρρῆς καί ὁ κ. Παναγιώτης Διακουμῆς.

Διά τήν κήρυξιν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου τούτου μετέβη εἰς Ἀθήνας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ', συνοδευόμενος ὑπό τοῦ Γέροντος Ἀρχιεπισκοπῆς Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνου κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Προέδρου τῶν Οἰκονομικῶν Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου θαβωρίου κ. Μεθοδίου καί τοῦ Ἀντιπροέδρου αὐτῆς καί ἡγουμένου ἐν Φχέξ, Πανοσιολογιώτου Ἀρχιμανδρίτου Ἱερωνύμου.

Ἄμα τῇ ἀφίξει τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ' εἰς τὰς Ἀθήνας, τὴν ἑσπέραν τῆς ἰδίας ἡμέρας, Παρασκευῆς 29^{ης} Μαΐου, ἐγένετο συνάντησις αὐτοῦ καί τῆς συνοδείας αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου εἰς τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν. Εἰς τὴν συνάντησιν ταύτην συνεζητήθησαν θέματα ἀφορῶντα εἰς τὰς σχέσεις συνεργασίας τῶν δύο Ἐκκλησιῶν πρὸς κοινόν ὄφελος ἀμφοτέρων.

Τὴν πρωίαν τοῦ Σαββάτου, 30^{ης} Μαΐου, ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τὴν ἐνάρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν λόγῳ Συνεδρίου διὰ προσφωνήσεως, ἐν ᾗ ἐτόνισεν ὅτι σκοπὸς τῆς ἰδρύσεως τῆς Μ.Κ.Ο. «ΡΩΜΗΟΣΥΝΗΣ» εἶναι ἡ διὰ ταύτης προβολὴ τῆς ἀληθείας, ὅτι ὅλοι οἱ Ὀρθόδοξοι λαοί, διατηροῦντες τὰς ἐθνικὰς, γλωσσικὰς καί πολιτιστικὰς αὐτῶν παραδόσεις, ἀνήκουν εἰς τὸ εὐλογημένον γένος τῶν Ὀρθοδόξων Ρωμαίων, ἐνταχθέντων διὰ τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως εἰς τὸ Σῶμα τῆς ἐνοῦσης τούτους Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ἡ καλλιέργεια μιᾶς τοιαύτης μὴ ἐθνικιστικῆς ταυτότητος κέκτηται προτεραιότητα διὰ τὸ ποίμνιον, τὸ ἐμπεπιστευμένον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πατριαρχείου, ἀραβόφωνον μὲν, λόγῳ τῆς μετὰ τὸ 638 μ.Χ. δημιουργηθείσης νέας πολιτικῆς καταστάσεως, Ἑλληνορθόδοξον ὅμως «Ροῦμ Ὀρθόδοξ» εἰς τὸ δόγμα, πιεζόμενον δὲ ὑπὸ τῆς δημιουργηθείσης ἐν τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ ἐξάρσεως τοῦ ἐθνικισμοῦ καί

θηρσκευτικοῦ φανατισμοῦ. «Τὴν ταυτότητα τῶν μελῶν τοῦ ποιμνίου τούτου», εἶπεν ὁ Μακαριώτατος, «ἐγγυᾶται διὰ μέσου τῶν αἰώνων τὸ ἡμέτερον Πατριαρχεῖον, συνδέον ταῦτα διὰ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, καθαγιασθέντων διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν μαρτύρων τῆς πίστεως».

Τὴν προσφώνησιν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἠκολούθησαν ἡ προσφώνησις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, ἀναγνωσθεῖσα ὑπὸ τοῦ πρωτοσυγγέλου Αὐτοῦ, Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Γαβριήλ. Ἐν ταύτῃ ὁ Μακαριώτατος ἐχαιρέτισε τὸ 1^{ον} Διεθνές Συνέδριον τῆς Ρωμηοσύνης, λέγων ὅτι τοῦτο λαμπρύνεται διὰ τῆς παρουσίας τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων καὶ διὰ τοῦ θέματος «Ἡ Ρωμηοσύνη διὰ μέσου τῶν αἰώνων» καὶ ὅτι ἡ Ἑλληνορθόδοξος παράδοσις ἔδωσε διαχρονικὰς ἀξίας εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Ἐν συνεχείᾳ ἠύχθη τὸν φωτισμὸν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τοὺς ὁμιλητάς, διὰ τῶν διαλέξεων τῶν ὁποίων θὰ ἀνακαλυφθοῦν αἱ ρίζαι καὶ θὰ προβληθῇ τὸ περιεχόμενον τῆς ρωμηοσύνης.

Τὸ Συνέδριον ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ καὶ ὁ Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ, ὅστις εἰς τὴν προσφώνησιν αὐτοῦ ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων διὰ τὴν προσδιδομένην ὑπ' αὐτοῦ ἔμφασιν εἰς τὴν ρωμηοσύνην εἰς μίαν ἐποχὴν ἀμφισβητήσεως, συγχύσεως καὶ προσπαθειῶν ἀποδομήσεως τῶν πάντων.

Χαιρετισμὸν ἀπηύθυνε τῷ Μακαριωτάτῳ καὶ τοῖς Συνέδροις καὶ ὁ χορηγὸς τοῦ Συνεδρίου κ. Πέτρος Κυριακίδης, λέγων ὅτι ἡ ἴδρυσις τῆς Μ.Κ.Ο. «ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ» τυγχάνει θεάρεστον ἔργον, καθ' ὅτι σκοπὸς αὐτῆς τυγχάνει ἡ καταγραφή καὶ ἡ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ στήριξις τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων. Ἐξακολουθῶν, εἶπεν ὅτι θεωρεῖ τιμὴν αὐτοῦ ὅτι ἐπελέγη διὰ τὴν στήριξιν τῆς ρωμηοσύνης ὡς τῆς ἀγίας παραδόσεως ἡμῶν, ἡ ὁποία περιλαμβάνει τὴν ὀρθόδοξον ἡμῶν πίστιν εἰς Χριστόν, τὰς Συνόδους τῶν Πατέρων, τὴν ὕμνολογίαν, τὰς τέχνας, τὰ γράμματα, τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν ἡμῶν παράδοσιν, τὴν ὁποίαν ἐκαλλιέργησεν ὁ Ἕλληνας νοῦς καὶ τὴν ὁποίαν παρελάβομεν ἡμεῖς οἱ Νεοέλληνες, οἱ Ρωμηοί, ἀποκεκαθαρμένην ἐκ τῶν εἰδωλολατρικῶν στοιχείων αὐτῆς ὑπὸ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Βυζαντινῶν Ρωμαίων Ὀρθοδόξων Θεραπόντων

τῆς λογοτεχνίας καί τῆς ποιήσεως. «Ἡ ρωμηοσύνη», εἶπεν, «εἶναι συνόγκαιρη τοῦ κόσμου».

Μετά τὰς ὡς ἄνω προσφωνήσεις ἠκολούθησαν αἱ διαλέξεις τῶν κάτωθι διακεκριμένων ἐπιστημόνων:

1. Τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Βυζαντινῆς Φιλολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, κ. Φωτίου Δημητρακοπούλου, γνωστοῦ καί ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ βίου τοῦ Ἁγίου Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου. Οὗτος εἰς τὴν διάλεξιν αὐτοῦ μέ θέμα: «Ρωμηοσύνη καί Χριστιανισμός», ἐτόνισεν ὅτι ἡ συνέχεια τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους διετηρήθη, ὡσάκισ διετηρήθη ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς Χριστόν. «Τό ἑλληνικόν ἔθνος», εἶπεν ὁ κ. Δημητρακόπουλος, «ἀπό τῆς ἐποχῆς τοῦ Κυρίου καί τῶν ἀποστόλων, γίνεται διὰ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου ἔθνος τῶν Ρωμαίων Χριστιανῶν, τό συνεχίζον τὴν ὑπαρξιν αὐτοῦ διὰ τῶν ἀγώνων ὑπὲρ τῶν δογμάτων τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καί τῶν Ἁγίων Εἰκόνων. Ὁ Ἑλληνισμός δέν ἔχει ἀνάγκην τοῦ Δυτικοῦ διαφωτισμοῦ, ἀλλά τοῦ μυστικοῦ φωτισμοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ὁ Ἑλληνισμός κατέρρευσε, ὡσάκισ ἐγκατέλειψε τὴν πίστιν καί τὰς θλίψεις».

2. Τοῦ κ. Κωνσταντίνου Νιάρχου, Καθηγητοῦ τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μέ θέμα: «Ἑλληνισμός καί Ρωμηοσύνη». Οὗτος ἐτόνισεν ὅτι ἡ Ρωμανία ἐξέλιπεν μεν ὡς πολιτική ἐξουσία, συνεχίζει ὅμως νὰ ὑπάρχη ὡς θρησκευτική, πολιτική καί πολιτιστική παράδοσις. «Ἡ Ρωμανία κι ἂν πέρασεν, ἀνθεῖ καί φέρει κι ἄλλο...». Ὅτι εἰς τό Βυζάντιον δέν ὑπῆρξεν ἀναγέννησις, διότι δέν ὑπῆρξε μεσαίων καί σκοταδισμός, ἀλλά συνεχῆς καλλιέργεια τῶν κλασσικῶν γραμμάτων καί ἐλευθέρᾳ ἀνάπτυξις τοῦ λόγου.

3. Τῆς κ. Μαρίας Μαντουβάλου, Ἀναπληρωτρίας Καθηγητρίας τῆς Νεοελληνικῆς Φιλολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν μέ θέμα: «Ρωμαῖοι, Ρωμῆς, Ρωμηοσύνη». Αὕτη ἐτόνισεν ὅτι Δυτικοὶ μελετηταὶ καί πολιτικοὶ ἠμφεσβήτησαν τὴν ἐθνικὴν κληρονομίαν τῶν Ἑλλήνων καί

προσεπάθησαν νά άπαλείψουν τήν έθνικήν Βυζαντινήν καί Νεοελληνικήν συνέχειαν. Ο διδάσκαλος τοῦ γένους Άθανάσιος ο Πάριος χρησιμοποιεῖ άδιακρίτως τούς ὄρους «ήμεῖς Έλληνες ὄντες», «Έλλάς Έλλήνων γῆς», «Γραικοί, Ρωμαῖοι» καί «γῆ Ρωμαίων». «Οἱ Ρωμαῖοι καί Έλληνες μετονομασθέντες, διετήρησαν τήν θρησκευτικήν αὐτῶν ὀλοκληρίαν. Οἱ ὄροι Έλλην, Ρωμαῖος καί Γραικός χρησιμοποιοῦνται ἰσαξίως».

4. Τοῦ κ. Άθανασίου Παλιούρα, Καθηγητοῦ τῆς Βυζαντινῆς Αρχαιολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων, μέ θέμα: «Τά ἱερά προσκυνήματα τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων: πνευματικά μαργαριτάρια τῆς Ὀρθοδοξίας». Οὔτος έπαρουσίασεν ὀπτικῶς τά προσκυνήματα τοῦ Πατριαρχείου εἰς ὁδοιπορικόν προετοιμασθέν ὑπ' αὐτοῦ καί συνοδευθέν διά καταλλήλων σχολιασμών, μυσούντων εἰς τά σωτήρια γεγονότα, τά συμβάντα ἐπί τῶν τόπων τούτων τῆς χάριτος, δηλαδή τῆς Ναζαρέτ, Βηθλεέμ, Ἰορδάνου ποταμοῦ, θαβῶρ, Γολγοθᾶ, Ἁγίου Τάφου, Ὁρους Ἐλαιῶν, φυλασσομένων δι' άγώνων καί άγωνιῶν τῆς Ἁγιοταφίτικῆς Ἄδελφότητος.

5. Τῆς κ. Αἰκατερίνης Διαμαντοπούλου, Ἄναπληρωτριάς Διαχειριστριάς τῆς Μ.Κ.Ο. «ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ». Αὕτη έπαρουσίασε τούς στόχους τῆς ὀργανώσεως ταύτης, ὡς φορέως άναγεννήσεως τῆς ρωμηοσύνης μέ στόχους τήν προβολήν τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, τήν βοήθειαν τοῦ Πατριαρχείου διά τήν ανακαίνισιν αὐτῶν, τήν παροχήν τεχνικῆς ὑποστηρίξεως, τήν χρηματικήν ένίσχυσιν τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Πατριαρχείου, τήν έπιχορήγησιν δι' ανακαίνισιν τῶν Βιβλιοθηκῶν, τήν κατάταξιν καί συντήρησιν τοῦ άρχειακοῦ ὑλικοῦ, τήν χορήγησιν ὑποτροφιῶν διά σπουδᾶς εἰς θεολογίαν, τήν άποστολήν έμψύχου ὑλικοῦ εἰς τήν Ἄδελφότητα, τήν ένίσχυσιν τῶν Μετοχίων τοῦ Πατριαρχείου καί τήν άποστολήν ἱατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως κ.ά.

6. Τάς έργασίας τῆς πρώτης ἡμέρας κατέκλεισαν οἱ ὕμνοι άπό τήν Βυζαντινήν χορωδίαν «Τρίκκης Μελωδός».

Τὴν πρωΐαν τῆς ἐπομένης ἡμέρας, Τρίτης 31^{ης} Μαΐου 2009, Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πατέρων, ὁ Μακαριώτατος ἐχοροστάτησεν εἰς τὴν θ. Λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐξαρχίας τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ ὠμίλησεν αὐτοῖς ἐποικοδομητικῶς.

Μετά τὴν θ. Λειτουργίαν ἐσυνεχίσθησαν αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου.
Διαλέξεις ἔδωσαν οἱ ἀκόλουθοι ὁμιληταί:

1. Ὁ καθηγητὴς τῆς Πατρολογίας τῆς θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐν Βοστώνη τῶν Η.Π.Α. π. Γεώργιος Δράγας ὠμίλησεν μέ θέμα: «Ρωμηοσύνη, Ἀπόδημος Ἑλληνισμός, Πρεσβυγενῆ Πατριαρχεῖα» καὶ ἀνέλυσε, πῶς ἡ Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία, συνεχίζεται ὡς τρόπος ζωῆς μέ τάς ἐν τῇ Διασπορᾷ ἐνορίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ μέ τὴν παρουσίαν τῶν πρεσβυγενῶν Πατριαρχείων εἰς τόν χῶρον τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.

2. Ὁ Πολιτικός Ἐπιστήμων κ. Κωνσταντῖνος Χολέβας ὠμίλησεν μέ θέμα: «Ἡ παρουσία τῆς Ρωμηοσύνης στό σύγχρονο γίγνεσθαι». Οὗτος ἐτόνισε, πῶς ἤρχισε νά ἀνακαλύπτῃ τὴν ρωμηοσύνην, ὅτε πρό εἰκοσαετίας ἐπεσκέφθη τὴν Ἰορδανίαν μέ τούς ἐν αὐτῇ ἀρχαιολογικούς χώρους εἰς Πέτραν, Μαδηβᾶν καὶ τάς ἑλληνικάς ἐπιγραφάς. Εἶπεν ὅτι ὁ τίτλος «Ρωμαῖος αὐτοκράτωρ» οὐδέποτε ἀπενεμήθη εἰς βασιλεῖς τῆς Δύσεως καὶ ὅτι ἡ ρωμηοσύνη ἀγωνίζεται διὰ τὴν ἰδικήν της ταυτότητα. Σεβομένη τὴν ἐθνικὴν ταυτότητα ἄλλων λαῶν, δέν ὀπισθοδρομεῖ, ἀλλὰ πρωτοστατεῖ εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἑνωσιν, μεταφέρουσα εἰς αὐτὴν τό πνεῦμα τῆς φιλανθρωπίας τοῦ Βυζαντίου, τῶν γραμμάτων τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἀπό τούς Τρεῖς Ἱεράρχες ἕως Κοσμάν τόν Αἰτωλόν καὶ Νικόδημον τόν Ἁγιορείτην. Ἡ Ρωμηοσύνη ἀντιπροτείνει τόν κοινοτισμόν καὶ τὴν Ὁρθοδόξον Οἰκουμενικότητα εἰς τὴν σύγχρονον ἰσοπεδωτικὴν παγκοσμιοποίησιν.

3. Ὁ Κύπριος λογοτέχνης κ. Νικόλαος Ὀρφανίδης, μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κύπρου, συγγραφεύς, μέ θέμα: «Ἡ λογοτεχνικὴ πρόσληψις τῆς Ρωμηοσύνης» ὠμίλησε καὶ ἔδειξε ὅτι τό πνεῦμα

τῆς ρωμηοσύνης ἔχει περάσει εἰς τὴν νεοελληνικὴν λογοτεχνίαν μέ τούς ποιητὰς Γεώργιον Σεφέρην, κυρίως εἰς τὸ ποίημα αὐτοῦ «Νεόφυτος ὁ Ἐγκλειστος μιᾶ», εἰς τὸ ὁποῖον μεταφέρει εἰς ποιητικόν λόγον τὸ ἔργον τοῦ Ἀγίου: «Περί τῶν κατὰ τὴν χώραν Κύπρον σκαιῶν», μέ τόν Φώτιον Κόντογλου εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ «Πονεμένη ρωμηοσύνη», μέ τὸ ποίημα «Ἐνάτη Τουλίου» τοῦ Κυπρίου ποιητοῦ Βασιλείου Μιχαηλίδου εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ ἔθνομάρτυρος Κυπριανοῦ, Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου, 1821. «Μέ αὐτούς ἡ πονεμένη Ρωμηοσύνη», εἶπεν ὁ κ. Ὀρφανίδης, «ἡ ὁποία εἶναι ἡ ὑγιὴς ἔκφρασις ἐθνότητος, εἰσέρχεται εἰς τὴν ποίησιν. Ὁ ἐθνικισμός εἶναι παθογένεια, ἀρρώστεια καὶ αἵρεσις, ἐκ Δύσεως ἔλθοῦσα».

4. Ὁ κ. Ἰωάννης Δανδουλάκης, Πολιτικός Ἐπιστήμων, Διεθνολόγος, ὠμίλησε μέ θέμα: «Ἡ δυναμικὴ τῆς Ρωμηοσύνης στό μέλλον», καί ἐστίασθη εἰς τὸ ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπάρχει ὄντως ἠθικὴ κρίσις, ἔλλειψις τοῦ μέτρου τοῦ Ἀριστοτέλους, ἀντιγραφή ξένων προτύπων καί ὅτι οἱ ξένοι λαοὶ ὑποσκάπτουν τὴν ρωμηοσύνην, ἀλλά ὑπάρχει ἡ ἐλπίς, ἐάν ἐμβαθύνωμεν εἰς τὰς ζωογόνους ρίζας τῆς παραδόσεως ἡμῶν, ἥτοι τῆς θεολογίας, τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς καὶ Ἀγιογραφίας, «νά μένη πάντοτε μαγιά», ὅπως λέει ὁ Μακρυγιάννης. Ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τοῦ ὀνόματος τοῦ Καρλομάγνου ὁ ἀραβικός κόσμος ἀφίσταται ἐπικρίνων, μεμψιμοιρῶν καὶ δυσφορῶν, ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τοῦ Βυζαντίου θαυμάζει. Ἡ Εὐρώπη ἔχει ἀνάγκη τῆς φωτισμένης ρωμηοσύνης. Ἡ ρωμηοσύνη ἔχει μίαν διπλωματικὴν μοναδικότητα, τὰ τέσσαρα πρεσβυγενῆ Πατριαρχεῖα τῆς Ἀνατολῆς, μέ τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ὡς τὸ ἀρχαιότερον ἀνά τὸν κόσμον Χριστιανικόν θρησκευτικόν καθίδρυμα. Ταῦτα ἀποτελοῦν μέγα ἀξιοποιήσιμον πνευματικόν κεφάλαιον.

5. Ὁ Δρ. Χρῆστος Θ. Νικολάου, Σύμβουλος τῆς Μ.Κ.Ο. «ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ», ἐπαρουσίασε τὸν ἱστοχώρον τοῦ Πατριαρχείου, ἰδρυθέντα διὰ Συνοδικῆς ἀποφάσεως (Συνεδρία ἰς' 10.10.2006) καὶ διὰ Πατριαρχικῆς ἐπιστολῆς. Εἰς τοῦτον προβάλλονται τὰ ἱερά προσκυνήματα, αἱ ἱεραὶ Μοναί, ἡ διοικητικὴ δομὴ τοῦ Πατριαρχείου, ἡ λειτουργικὴ ζωὴ αὐτοῦ, ἡ ποιμαντικὴ δραστηριότης τοῦ Πατριάρχου καὶ αἱ πάσης φύσεως δραστηριότητες τοῦ Πατριαρχείου. Ταῦτα πάντα προβάλλονται εἰς τὴν

έλληνικήν γλῶσσαν, ἀρκετά δέ τούτων ἔχουν ἤδη μεταφρασθῆ καί προβάλλονται εἰς τήν Ἀραβικήν καί τήν Ἀγγλικήν.

Εἰς τό τμήμα τῶν συνδέσμων τῶν οἰκείων ἱστοχῶρων τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ὑπάρχει πρόσβασις εἰς τόν ἱστοχῶρον τῆς «Ρωμηοσύνης» μέ τήν διοικητικήν αὐτῆς δομήν, τούς στόχους αὐτῆς, τάς δραστηριότητας ὑπέρ τοῦ Πατριαρχείου καί τήν ἐκκλησιαστικήν εἰδησεογραφίαν τοῦ Πατριαρχείου σέ μονοτονική μορφή.

Εἰς τό τμήμα τῶν συνδέσμων τῶν ἐπιλεγμένων ἱστοχῶρων τοῦ Πατριαρχείου παρουσιάζεται καί ὁ ἱστοχῶρος «Παντοκράτωρ», μέ δωρεάν παροχήν θρησκευτικοῦ πνευματικοῦ ἐπικοδομητικοῦ ὕλικου εἰς γραπτόν καί προφορικόν λόγον, ἐκκλησιαστικήν εἰδησεογραφίαν, ἐκκλησιαστικά ἀκούσματα καί χριστιανικάς ὁμιλίας ἐκλεκτῶν ὁμιλητῶν.

Ἐντύπωσιν προεκάλεσε τό ἰδιαίτερον τμήμα τοῦ ἱστοχῶρου τῆς Ρωμηοσύνης, εἰς τό ὁποῖον δείκνυται ἡ πανοραμική ἐν κινήσει ἀποτύπωσις καί παρουσιάσις τῶν προσκυνημάτων τοῦ Πατριαρχείου, τοῦ Παναγίου Τάφου, τοῦ Γολγοθᾶ καί ἐν γένει τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου καί τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας τῆς Σεϊδανάγιας. Ἡ παρουσιάσις αὕτη, ὄντως θαυμαστή, συμπληρουμένη ὑπό τοῦ κ. Νικολάου, θά προβάλη μέ τόν αὐτόν τρόπον καί τά ὑπόλοιπα προσκυνήματα τοῦ Πατριαρχείου πρός ὄφελος τῶν εἰσερχομένων εἰς τό διαδίκτυον καί ἔπαινον τοῦ εὐλογημένου γένους τῶν Ρωμαίων.

Τά δημιουργηθέντα εἰς τάς καρδίας τῶν μετόχων τοῦ Συνεδρίου αἰσθήματα συγκινήσεως ἐκ τῶν λίαν ἐνδιαφερουσῶν διαλέξεων κατέστησαν εἰσέτι ἐντονώτερα οἱ ὕμνοι τῶν Ἐγκωμίων τῆς Θεοτόκου, τῶν ψαλλομένων τήν παραμονήν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς τό ἐν Γεσθημανῇ μνημα αὐτῆς, μελοποιημένοι ὑπό τῆς χορωδίας «Βυζαντινός χορός» καί ψαλέντες ὑπ' αὐτῆς ἐν τῷ συνεδρίῳ.

Τήν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου ἐκήρυξεν ἐν τέλει ὁ Μακαριώτατος,

λέγων ὅτι ἡ ρωμηοσύνη ἀποτελεῖ πνευματικόν μέγεθος, ἀντιλεγόμενον καί ὡς ἐκ τούτου κείμενον εἰς πτώσιν καί ἀνάστασιν πολλῶν. Ἐπίσης ὅτι ἡ Μ.Κ.Ο. «ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ» ἔχει τήν δυνατότητα νά συμβάλῃ διά τῆς δραστηριότητος αὐτῆς εἰς τήν ἀνάστασιν τῶν χριστιανῶν, τῶν ζώντων εἰς χώρας ἀνασφαλεῖς ὡς αὐτάς τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Ὁ Μακαριώτατος ἀπηύθυνεν εὐχαριστίας τῷ κ. Πέτρῳ Κυριακίδῃ καί τῷ κ. Λαυρεντίῳ Λαυρεντιάδῃ διά τήν ἠθικὴν καί ὑλικὴν αὐτῶν ὑποστήριξιν εἰς τόν σωστικόν ρόλον τῆς ρωμηοσύνης ἐν τῷ κόσμῳ, τῷ κ. Χρίστῳ Νικολάῳ, τῇ κ. Αἰκατερίνῃ Διαμαντοπούλου, τοῖς ὁμιληταῖς καί πᾶσι τοῖς συμμετασχοῦσι.

Εἰς τό τέλος τοῦ Συνεδρίου διενεμήθησαν cd, περιέχοντα τά Ἐγκώμια εἰς τήν Κοίμησιν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὅπως αὐτά ψάλλονται εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐν Γεσθημανῇ τήν 14^{ην} Αὐγούστου ἐκάστου ἔτους ἐνώπιον τοῦ Θεομητορικοῦ μνήματος, μελοποιηθέντα ὑπό τοῦ Πρωτοψάλτου κ. Σωτηρίου Ἀλεβιζάκη καί ἐρμηνευθέντα ὑπό τῆς Χορωδίας «Βυζαντινός Χορός».

Λίαν εὐμενῆ ὑπῆρξαν τά σχόλια τῶν συμμετεχόντων εἰς τό Συνέδριον διά τήν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ εἰς τήν παρουσίαν τοῦ περιεχομένου τῆς ρωμηοσύνης, ὡς τῆς Οἰκουμενικῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδοξίας καί τῶν ἀξιῶν αὐτῆς, μέ ἐπίκεντρον τό ἡμέτερον Πατριαρχεῖον ὡς τῆς καρδίας ταύτης, λόγῳ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_2_placeholder

1ον ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ Μ.Κ.Ο. **«ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ»**

Μέ ἔμπνευσιν καί πρωτοβουλίαν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ.

Θεοφίλου του Γ' και μέ απόφασιν τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, συνεστήθη καί διωργανώθη διά Καταστατικοῦ καί ἀνεγνωρίσθη ἐπισήμως Μ.Κ.Ο. ὑπό τόν τίτλον «ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ», ἐδρεύουσα ἐν τῇ Ἐξαρχίᾳ τοῦ Παναγίου Τάφου ἐν Ἀθήναις, σκοπόν ἔχουσα τήν προβολήν τῶν Παναγίων προσκυνημάτων τῆς Ἁγίας Γῆς, τήν ἠθικὴν καί ὑλικὴν ὑποστήριξιν τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καί τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος διά τήν διαφύλαξιν τῶν προσκυνημάτων τούτων καί τήν διάδοσιν τῶν ἀξιῶν τῆς Ρωμηοσύνης ὡς τοῦ τρόπου υπάρξεως καί ζωῆς ὅλων τῶν ἐθνῶν, τῶν ἐντασσομένων εἰς τό Σῶμα τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί ἐχόντων τάς ρίζας αὐτῶν εἰς τήν Νέαν Ρώμην, τήν ἀναδειχθεῖσαν ὑπό τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου αὐτοκράτορος τῶν Ρωμαίων ὡς τῆς πρωτεύουσας τοῦ Ἀνατολικοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους.

Ὡς διαχειριστής τῆς Μ.Κ. ταύτης ὀργανώσεως ὠρίσθη ὁ κ. Πέτρος Κυριακίδης, ὁ καί χορηγός τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ ἀρχαιολογικοῦ χώρου τοῦ «δοχειοῦ» τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καί τοῦ ἐν λόγῳ 1^{οῦ} Διεθνoῦς Συνεδρίου διά τήν ρωμηοσύνην, παρασημοφορηθεῖς μετὰ τοῦ κ. Λαυρεντίου Λαυρεντιάδου μέ τό παράσημον τοῦ Ἄνωτέρου Ταξιάρχου τοῦ Τάγματος τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Παναγίου Τάφου. Ὡς Ἀναπληρώτρια Διαχειρίστρια, διωρίσθη ἡ κ. Αἰκατερίνη Διαμαντοπούλου, θεολόγος καί δρ. τῆς Φιλοσοφίας, ὡς Σύμβουλος δέ αὐτῆς ὁ ἰατρός κ. Χρῖστος Νικολάου, ὁ ἔχων καί τήν ἐποπτικὴν παρακολούθησιν τῶν ἱστοσελίδων τοῦ Πατριαρχείου καί τῆς Μ.Κ.Ο. «ΡΩΜΗΟΣΥΝΗΣ».

Καρπός τῶν δραστηριοτήτων τῆς ὀργανώσεως ταύτης ὑπῆρξε τό 1^{οῦ} Διεθνές Συνέδριον αὐτῆς μέ θέμα «Ἡ Ρωμηοσύνη διά μέσου τῶν αἰώνων», συγκληθέν εἰς τό Ἄμφιθέατρον τοῦ Πολεμικοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν ἀπό Σαββάτου, 30^{ης} ἕως καί Κυριακῆς, 31^{ης} Μαΐου 2009.

Ἡ Ἐπιστημονικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συνεδρίου τούτου ἦσαν: Ὁ Καθηγητῆς τῆς Βυζαντινῆς Φιλολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, κ. Φώτιος Δημητρακόπουλος, ὁ Καθηγητῆς τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Κωνσταντῖνος Νιάρχος καί ὁ Ἀναπληρωτῆς Καθηγητῆς τῆς Ψυχολογίας τῆς Θρησκείας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Σπυρίδων Τσιτσιγκός. Ὁργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ ἦσαν: ἡ κ. Εἰρήνη Μαθιοῦ, ὁ κ. Δημήτριος Σαρρῆς καί ὁ κ. Παναγιώτης Διακουμῆς.

Διά τήν κήρυξιν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου τούτου μετέβη εἰς Ἀθήνας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ', συνοδευόμενος ὑπό τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Προέδρου τῶν Οἰκονομικῶν Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Θαβωρίου κ. Μεθοδίου καί τοῦ Ἀντιπροέδρου αὐτῆς καί ἡγουμένου ἐν Φχές, Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Ἱερωνύμου.

Ἄμα τῇ ἀφίξει τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ' εἰς τάς Ἀθήνας, τό ἐσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας, Παρασκευῆς 29^{ης} Μαΐου, ἐγένετο συνάντησις Αὐτοῦ καί τῆς συνοδείας Αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου εἰς τήν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν. Εἰς τήν συνάντησιν ταύτην συνεζητήθησαν θέματα ἀφορῶντα εἰς τάς σχέσεις συνεργασίας τῶν δύο Ἐκκλησιῶν πρὸς κοινόν ὄφελος ἀμφοτέρων.

Τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου, 30^{ης} Μαΐου, ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν λόγῳ Συνεδρίου διὰ προσφωνήσεως, ἐν ἧ ἔτόνισεν ὅτι σκοπός τῆς ἰδρύσεως τῆς Μ.Κ.Ο. «ΡΩΜΗΟΣΥΝΗΣ» εἶναι ἡ διὰ ταύτης προβολή τῆς ἀληθείας, ὅτι ὅλοι οἱ Ὀρθόδοξοι λαοί, διατηροῦντες τὰς ἐθνικάς, γλωσσικάς καὶ πολιτιστικάς αὐτῶν παραδόσεις, ἀνήκουν εἰς τὸ εὐλογημένον γένος τῶν Ὀρθοδόξων Ρωμαίων, ἐνταχθέντων διὰ τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως εἰς τὸ Σῶμα τῆς ἐνούσης τούτους Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ἡ καλλιέργεια μιᾶς τοιαύτης μὴ ἐθνικιστικῆς ταυτότητος κέκτηται προτεραιότητα διὰ τὸ ποιμνιον, τὸ ἐμπεπιστευμένον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πατριαρχείου, ἀραβόφωνον μὲν, λόγῳ τῆς μετὰ τὸ 638 μ.Χ. δημιουργηθείσης νέας πολιτικῆς καταστάσεως, Ἑλληνορθόδοξον ὅμως «Ροῦμ Ὀρθόδοξ» εἰς τὸ δόγμα, πιεζόμενον δέ ὑπὸ τῆς δημιουργηθείσης ἐν τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ ἐξάρσεως τοῦ ἐθνικισμοῦ καὶ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ. «Τὴν ταυτότητα τῶν μελῶν τοῦ ποιμνίου τούτου», εἶπεν ὁ Μακαριώτατος, «ἐγγυᾶται διὰ μέσου τῶν αἰῶνων τὸ ἡμέτερον Πατριαρχεῖον, συνδέον ταῦτα διὰ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, καθαγιασθέντων διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν μαρτύρων τῆς πίστεως».

Τὴν προσφώνησιν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἠκολούθησαν ἡ προσφώνησις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, ἀναγνωσθεῖσα ὑπὸ τοῦ πρωτοσυγγέλου Αὐτοῦ, Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Γαβριήλ. Ἐν ταύτῃ ὁ Μακαριώτατος ἐχαιρέτισε τὸ 1^{ον} Διεθνές Συνέδριον τῆς Ρωμηοσύνης, λέγων ὅτι τοῦτο λαμπρύνεται διὰ τῆς παρουσίας τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων καὶ διὰ τοῦ θέματος «Ἡ Ρωμηοσύνη διὰ μέσου τῶν αἰῶνων» καὶ ὅτι ἡ Ἑλληνορθόδοξος παράδοσις ἔδωσε διαχρονικάς ἀξίας εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Ἐν συνεχείᾳ ἠυχήθη τὸν φωτισμόν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τοὺς ὁμιλητάς, διὰ τῶν διαλέξεων τῶν ὁποίων θὰ ἀνακαλυφθοῦν αἱ ρίζαι καὶ θὰ προβληθῇ τὸ περιεχόμενον τῆς ρωμηοσύνης.

Τὸ Συνέδριον ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ καὶ ὁ Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ, ὅστις εἰς τὴν προσφώνησιν αὐτοῦ ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων διὰ τὴν προσδιδομένην ὑπ' αὐτοῦ ἔμφασιν εἰς τὴν ρωμηοσύνην εἰς μίαν ἐποχὴν ἀμφισβητήσεως, συγχύσεως καὶ προσπαθειῶν ἀποδομήσεως τῶν πάντων.

Χαιρετισμόν ἀπηύθυνε τῷ Μακαριωτάτῳ καὶ τοῖς Συνέδροις καὶ ὁ χορηγός τοῦ Συνεδρίου κ. Πέτρος Κυριακίδης, λέγων ὅτι ἡ ἵδρυσις τῆς Μ.Κ.Ο. «ΡΩΜΗΟΣΥΝΗΣ» τυγχάνει θεάρεστον ἔργον, καθ' ὅτι σκοπός αὐτῆς τυγχάνει ἡ καταγραφή καὶ ἡ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ στήριξις τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων. Ἐξακολουθῶν, εἶπεν ὅτι θεωρεῖ τιμὴν αὐτοῦ ὅτι ἐπελέγη διὰ τὴν στήριξιν τῆς ρωμηοσύνης ὡς τῆς ἀγίας παραδόσεως ἡμῶν, ἡ ὁποία περιλαμβάνει τὴν ὀρθόδοξον ἡμῶν πίστιν εἰς Χριστόν, τὰς Συνόδους τῶν Πατέρων, τὴν ὕμνολογίαν, τὰς τέχνας, τὰ γράμματα, τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν ἡμῶν παράδοσιν, τὴν ὁποίαν ἐκαλλιέργησεν ὁ Ἕλληνας νοῦς καὶ τὴν ὁποίαν παρελάβομεν ἡμεῖς οἱ ΝεοἝλληνες, οἱ Ρωμηοί, ἀποκεκαθαρμένην ἐκ τῶν εἰδωλολατρικῶν στοιχείων αὐτῆς ὑπὸ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Βυζαντινῶν Ρωμαίων Ὀρθοδόξων Θεραπόντων τῆς λογοτεχνίας καὶ τῆς ποιήσεως. «Ἡ ρωμηοσύνη», εἶπεν, «εἶναι συνόγκαιρη τοῦ κόσμου».

Μετά τās ώς άνω προσφωνήσεις ήκολούθησαν αί διαλέξεις τών κάτωθι διακεκριμένων έπιστημόνων:

1. Τοϋ Καθηγητοϋ τής Βυζαντινής Φιλολογίας τοϋ Πανεπιστημίου Άθηνών, κ. Φωτίου Δημητρακοπούλου, γνωστοϋ και έκ τής έκδόσεως τοϋ βίου τοϋ Αγίου Γερασίμου τοϋ Ιορδανίτου. Οϋτος εις τήν διάλεξιν αϋτοϋ μέ θέμα: «Ρωμηοσύνη και Χριστιανισμός», έτόνισεν ότι ή συνέχεια τοϋ έλληνικοϋ έθνους διετηρήθη, όσάκις διετηρήθη ή πίστις αϋτοϋ εις Χριστόν. «Τό έλληνικόν έθνος», ειπεν ό κ. Δημητρακόπουλος, «άπό τής έποχής τοϋ Κυρίου και τών άποστόλων, γίνεται διά τοϋ Μεγάλου Κωνσταντίνου έθνος τών Ρωμαίων Χριστιανών, τό συνεχίζον τήν ύπαρξιν αϋτοϋ διά τών άγώνων ύπέρ τών δογμάτων τών Οίκουμενικών Συνόδων και τών Αγίων Εικώνων. Ο Έλληνισμός δέν έχει ανάγκην τοϋ Δυτικοϋ διαφωτισμοϋ, αλλά τοϋ μυστικοϋ φωτισμοϋ τοϋ Αγίου Πνεύματος έν τή Εκκλησία. Ο Έλληνισμός κατέρρευσε, όσάκις έγκατέλειψε τήν πίστιν και τās θλίψεις».

2. Τοϋ κ. Κωνσταντίνου Νιάρχου, Καθηγητοϋ τής Αρχαίας Έλληνικής Φιλοσοφίας τοϋ Πανεπιστημίου Άθηνών, μέ θέμα: «Έλληνισμός και Ρωμηοσύνη». Οϋτος έτόνισεν ότι ή Ρωμανία εξέλιπεν μεν ώς πολιτική έξουσία, συνεχίζει όμως νά ύπάρχη ώς θρησκευτική, πολιτική και πολιτιστική παράδοσις. «Η Ρωμανία κι άν πέρασεν, άνθει και φέρει κι άλλο...». Οτι εις τό Βυζάντιον δέν ύπήρξεν αναγέννησις, διότι δέν ύπήρξε μεσαίων και σκοταδισμός, αλλά συνεχής καλλιέργεια τών κλασσικών γραμμάτων και έλευθέρα ανάπτυξις τοϋ λόγου.

3. Τής κ. Μαρίας Μαντουβάλου, Αναπληρωτριάς Καθηγητριάς τής Νεοελληνικής Φιλολογίας τοϋ Πανεπιστημίου Άθηνών μέ θέμα: «Ρωμαίοι, Ρωμηός, Ρωμηοσύνη». Αϋτη έτόνισεν ότι Δυτικοί μελετηταί και πολιτικοί ήμφεσβήτησαν τήν έθνικήν κληρονομίαν τών Έλλήνων και προσεπάθησαν νά άπαλείψουν τήν έθνικήν Βυζαντινήν και Νεοελληνικήν συνέχειαν. Ο διδάσκαλος τοϋ γένους Άθανάσιος ό Πάριος χρησιμοποiei άδιακρίτως τούς όρους «ήμεϊς Έλληνες όντες», «Έλλάς Έλλήνων γής», «Γραικοί, Ρωμαίοι» και «γῆ Ρωμαίων». «Οί Ρωμαίοι και Έλληνες μετονομασθέντες, διετήρησαν τήν θρησκευτικήν αϋτών όλοκληρίαν. Οί όροι Έλλην, Ρωμαίος και Γραικός χρησιμοποιοϋνται ίσαξίως».

4. Τοϋ κ. Άθανασίου Παλιούρα, Καθηγητοϋ τής Βυζαντινής Αρχαιολογίας τοϋ Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, μέ θέμα: «Τά ίερά προσκυνήματα τοϋ Πατριαρχείου Ιεροσολύμων: πνευματικά μαργαριτάρια τής Όρθοδοξίας». Οϋτος έπαρουσίασεν όπτικώς τά προσκυνήματα τοϋ Πατριαρχείου εις όδοιπορικόν προετοιμασθέν ύπ' αϋτοϋ και συνοδευθέν διά καταλλήλων σχολιασμών, μούντων εις τά σωτήρια γεγονότα, τά συμβάντα επί τών τόπων τούτων τής χάριτος, δηλαδή τής Ναζαρέτ, Βηθλεέμ, Ιορδάνου ποταμοϋ, θαβώρ, Γολγοθά, Αγίου Τάφου, Όρους Έλαιών, φυλασσομένων δι' άγώνων και άγωνιών τής Αγιοταφίτικης Αδελφότητος.

5. Τής κ. Αϊκατερίνης Διαμαντοπούλου, Αναπληρωτριάς

Διαχειριστριάς τῆς Μ.Κ.Ο. «ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ». Αὕτη ἐπαρουσίασε τούς στόχους τῆς ὀργανώσεως ταύτης, ὡς φορέως ἀναγεννήσεως τῆς ρωμηοσύνης μέ στόχους τήν προβολήν τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, τήν βοήθειαν τοῦ Πατριαρχείου διά τήν ἀνακαίνισιν αὐτῶν, τήν παροχήν τεχνικῆς ὑποστηρίξεως, τήν χρηματικήν ἐνίσχυσιν τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Πατριαρχείου, τήν ἐπιχορήγησιν δι' ἀνακαίνισιν τῶν Βιβλιοθηκῶν, τήν κατάταξιν καί συντήρησιν τοῦ ἀρχεδιακικοῦ ὑλικοῦ, τήν χορήγησιν ὑποτροφῶν διά σπουδᾶς εἰς θεολογίαν, τήν ἀποστολήν ἐμψύχου ὑλικοῦ εἰς τήν Ἀδελφότητα, τήν ἐνίσχυσιν τῶν Μετοχίων τοῦ Πατριαρχείου καί τήν ἀποστολήν ἱατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως κ.ἄ.

6. Τάς ἐργασίας τῆς πρώτης ἡμέρας κατέκλεισαν οἱ ὕμνοι ἀπό τήν Βυζαντινὴν χορωδίαν «Τρίκκης Μελωδός».

Τήν πρωίαν τῆς ἐπομένης ἡμέρας, Τρίτης 31^{ης} Μαΐου 2009, Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πατέρων, ὁ Μακαριώτατος ἐχοροστάτησεν εἰς τήν θ. Λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐξαρχίας τοῦ Παναγίου Τάφου καί ὠμίλησεν αὐτοῖς ἐποικοδομητικῶς.

Μετά τήν θ. Λειτουργίαν ἐσυνεχίσθησαν αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου. Διαλέξεις ἔδωσαν οἱ ἀκόλουθοι ὁμιληταί:

1. Ὁ καθηγητής τῆς Πατρολογίας τῆς θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐν Βοστώνῃ τῶν Η.Π.Α. π. Γεώργιος Δράγας ὠμίλησεν μέ θέμα: «Ρωμηοσύνη, Ἀπόδημος Ἑλληνισμός, Πρεσβυγενῆ Πατριαρχεῖα» καί ἀνέλυσε, πῶς ἡ Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία, συνεχίζεται ὡς τρόπος ζωῆς μέ τάς ἐν τῇ Διασπορᾷ ἐνορίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί τῶν ἄλλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί μέ τήν παρουσίαν τῶν πρεσβυγενῶν Πατριαρχείων εἰς τόν χῶρον τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.

2. Ὁ Πολιτικός Ἐπιστήμων κ. Κωνσταντῖνος Χολέβας ὠμίλησεν μέ θέμα: «Ἡ παρουσία τῆς Ρωμηοσύνης στό σύγχρονο γίνεσθαι». Οὗτος ἐτόνισε, πῶς ἤρχισε νά ἀνακαλύπτῃ τήν ρωμηοσύνην, ὅτε πρό εἰκοσαετίας ἐπεσκέφθη τήν Ἰορδανίαν μέ τούς ἐν αὐτῇ ἀρχαιολογικούς χώρους εἰς Πέτραν, Μαδηβᾶν καί τάς ἑλληνικάς ἐπιγραφάς. Εἶπεν ὅτι ὁ τίτλος «Ρωμαῖος αὐτοκράτωρ» οὐδέποτε ἀπενεμήθη εἰς βασιλεῖς τῆς Δύσεως καί ὅτι ἡ ρωμηοσύνη ἀγωνίζεται διά τήν ἰδικήν της ταυτότητα. Σεβομένη τήν ἐθνικήν ταυτότητα ἄλλων λαῶν, δέν ὀπισθοδρομεῖ, ἀλλά πρωτοστατεῖ εἰς τήν Εὐρωπαϊκὴν Ἑνωσιν, μεταφέρουσα εἰς αὐτήν τό πνεῦμα τῆς φιλανθρωπίας τοῦ Βυζαντίου, τῶν γραμμάτων τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἀπό τούς Τρεῖς Ἱεράρχες ἕως Κοσμᾶν τόν Αἰτωλόν καί Νικόδημον τόν Ἁγιορείτην. Ἡ Ρωμηοσύνη ἀντιπροτείνει τόν κοινοτισμόν καί τήν Ὀρθοδοξον Οἰκουμενικότητα εἰς τήν σύγχρονον ἰσοπεδωτικήν παγκοσμιοποίησιν.

3. Ὁ Κύπριος λογοτέχνης κ. Νικόλαος Ὀρφανίδης, μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κύπρου, συγγραφεύς, μέ θέμα: «Ἡ λογοτεχνικὴ πρόσληψις τῆς Ρωμηοσύνης» ὠμίλησε καί ἔδειξε ὅτι τό πνεῦμα τῆς ρωμηοσύνης ἔχει περάσει εἰς τήν νεοελληνικὴν λογοτεχνίαν μέ τούς ποιητάς Γεώργιον Σεφέρην, κυρίως εἰς τό ποίημα αὐτοῦ «Νεόφυτος ὁ Ἐγκλειστος μιλαῖ», εἰς τό

ὁποῖον μεταφέρει εἰς ποιητικόν λόγον τό ἔργον τοῦ Ἁγίου: «*Περί τῶν κατά τήν χώραν Κύπρον σκαιῶν*», μέ τόν Φώτιον Κόντογλου εἰς τό ἔργον αὐτοῦ «*Πονεμένη ρωμηοσύνη*», μέ τό ποίημα «*Ἐνάτη Ἰουλίου*» τοῦ Κυπρίου ποιητοῦ Βασιλείου Μιχαηλίδου εἰς τό μαρτύριον τοῦ ἔθνομάρτυρος Κυπριανοῦ, Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου, 1821. «*Μέ αὐτούς ἡ πονεμένη Ρωμηοσύνη*», εἶπεν ὁ κ. Ὀρφανίδης, «*ἡ ὁποία εἶναι ἡ ὑγιῆς ἔκφρασις ἐθνότητος, εἰσέρχεται εἰς τήν ποίησιν. Ὁ ἐθνικισμός εἶναι παθογένεια, ἀρρώστεια καί αἵρεσις, ἐκ Δύσεως ἔλθοῦσα*».

4. Ὁ κ. Ἰωάννης Δανδουλάκης, Πολιτικός Ἐπιστήμων, Διεθνολόγος, ὠμίλησε μέ θέμα: «*Ἡ δυναμική τῆς Ρωμηοσύνης στό μέλλον*», καί ἐστίασθη εἰς τό ὅτι εἰς τήν Ἑλλάδα ὑπάρχει ὄντως ἠθική κρίσις, ἔλλειψις τοῦ μέτρου τοῦ Ἀριστοτέλους, ἀντιγραφῆ ξένων προτύπων καί ὅτι οἱ ξένοι λαοί ὑποσκάπτουν τήν ρωμηοσύνην, ἀλλά ὑπάρχει ἡ ἐλπίς, ἐάν ἐμβαθύνωμεν εἰς τάς ζωογόνους ρίζας τῆς παραδόσεως ἡμῶν, ἥτοι τῆς θεολογίας, τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς καί Ἀγιογραφίας, «*νά μένη πάντοτε μαγιά*», ὅπως λέει ὁ Μακρυγιάννης. Ἐπί τῷ ἀκούσματι τοῦ ὀνόματος τοῦ Καρλομάγνου ὁ ἀραβικός κόσμος ἀφίσταται ἐπικρίνων, μεμψιμοιρῶν καί δυσφορῶν, ἐπί τῷ ἀκούσματι τοῦ Βυζαντίου θαυμάζει. Ἡ Εὐρώπη ἔχει ἀνάγκη τῆς φωτισμένης ρωμηοσύνης. Ἡ ρωμηοσύνη ἔχει μίαν διπλωματικήν μοναδικότητα, τά τέσσαρα πρεσβυγενῆ Πατριαρχεῖα τῆς Ἀνατολῆς, μέ τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ὡς τό ἀρχαιότερον ἀνά τόν κόσμον Χριστιανικόν θρησκευτικόν καθίδρυμα. Ταῦτα ἀποτελοῦν μέγα ἀξιοποιήσιμον πνευματικόν κεφάλαιον.

5. Ὁ Δρ. Χρῆστος Θ. Νικολάου, Σύμβουλος τῆς Μ.Κ.Ο. «ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ», ἐπαρουσίασε τόν ἱστοχώρον τοῦ Πατριαρχείου, ἰδρυθέντα διά Συνοδικῆς ἀποφάσεως (Συνεδρία ἰς' 10.10.2006) καί διά Πατριαρχικῆς ἐπιστολῆς. Εἰς τοῦτον προβάλλονται τά ἱερά προσκυνήματα, αἱ ἱεραῖ Μοναί, ἡ διοικητική δομή τοῦ Πατριαρχείου, ἡ λειτουργική ζωή αὐτοῦ, ἡ ποιμαντική δραστηριότης τοῦ Πατριάρχου καί αἱ πάσης φύσεως δραστηριότητες τοῦ Πατριαρχείου. Ταῦτα πάντα προβάλλονται εἰς τήν ἑλληνικήν γλῶσσαν, ἀρκετά δέ τούτων ἔχουν ἤδη μεταφρασθῆ καί προβάλλονται εἰς τήν Ἀραβικήν καί τήν Ἀγγλικήν.

Εἰς τό τμήμα τῶν συνδέσμων τῶν οἰκείων ἱστοχώρων τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ὑπάρχει πρόσβασις εἰς τόν ἱστοχώρον τῆς «**Ρωμηοσύνης**» μέ τήν διοικητικήν αὐτῆς δομήν, τούς στόχους αὐτῆς, τάς δραστηριότητας ὑπέρ τοῦ Πατριαρχείου καί τήν ἐκκλησιαστικήν εἰδησεογραφίαν τοῦ Πατριαρχείου σέ μονοτονική μορφή.

Εἰς τό τμήμα τῶν συνδέσμων τῶν ἐπιλεγμένων ἱστοχώρων τοῦ Πατριαρχείου παρουσιάζεται καί ὁ ἱστοχώρος «**Παντοκράτωρ**», μέ δωρεάν παροχήν θρησκευτικοῦ πνευματικοῦ ἐπικοδομητικοῦ ὕλικου εἰς γραπτόν καί προφορικόν λόγον, ἐκκλησιαστικήν εἰδησεογραφίαν, ἐκκλησιαστικά ἀκούσματα καί χριστιανικὰς ὁμιλίας ἐκλεκτῶν ὁμιλητῶν.

Ἐντύπωσιν προεκάλεσε τό ἰδιαίτερον τμήμα τοῦ ἱστοχώρου τῆς Ρωμηοσύνης, εἰς τό ὁποῖον δεῖκνυται ἡ πανοραμική ἐν κινήσει ἀποτύπωσις καί παρουσιάσις τῶν προσκυνημάτων τοῦ Πατριαρχείου, τοῦ Παναγίου Τάφου, τοῦ Γολγοθᾶ καί ἐν γένει τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου καί τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας τῆς Σεῖδανάγιας. Ἡ παρουσιάσις αὕτη, ὄντως θαυμαστή, συμπληρουμένη ὑπό τοῦ κ. Νικολάου, θά προβάλη μέ τόν αὐτόν τρόπον καί τά

ὑπόλοιπα προσκυνήματα τοῦ Πατριαρχείου πρὸς ὄφελος τῶν εἰσερχομένων εἰς τὸ διαδίκτυον καὶ ἔπαινον τοῦ εὐλογημένου γένους τῶν Ρωμαίων.

Τὰ δημιουργηθέντα εἰς τὰς καρδίας τῶν μετόχων τοῦ Συνεδρίου αἰσθήματα συγκινήσεως ἐκ τῶν λίαν ἐνδιαφερουσῶν διαλέξεων κατέστησαν εἰσέτι ἐντονώτερα οἱ ὕμνοι τῶν Ἐγκωμίων τῆς Θεοτόκου, τῶν ψαλλομένων τὴν παραμονὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς τὸ ἐν Γεσθημανῇ μνήμα αὐτῆς, μελοποιημένοι ὑπὸ τῆς χορωδίας «Βυζαντινὸς χορὸς» καὶ ψαλέντες ὑπ' αὐτῆς ἐν τῷ συνεδρίῳ.

Τὴν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου ἐκήρυξεν ἐν τέλει ὁ Μακαριώτατος, λέγων ὅτι ἡ ρωμηοσύνη ἀποτελεῖ πνευματικὸν μέγεθος, ἀντιλεγόμενον καὶ ὡς ἐκ τούτου κείμενον εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν. Ἐπίσης ὅτι ἡ Μ.Κ.Ο. «ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ» ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ συμβάλῃ διὰ τῆς δραστηριότητος αὐτῆς εἰς τὴν ἀνάστασιν τῶν χριστιανῶν, τῶν ζώντων εἰς χώρας ἀνασφαλεῖς ὡς αὐτὰς τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Ὁ Μακαριώτατος ἀπηύθυνεν εὐχαριστίας τῷ κ. Πέτρῳ Κυριακίδῃ καὶ τῷ κ. Λαυρεντίῳ Λαυρεντιάδῃ διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν αὐτῶν ὑποστήριξιν εἰς τὸν σωστικὸν ρόλον τῆς ρωμηοσύνης ἐν τῷ κόσμῳ, τῷ κ. Χρίστῳ Νικολάῳ, τῇ κ. Αἰκατερίνῃ Διαμαντοπούλου, τοῖς ὁμιληταῖς καὶ πᾶσι τοῖς συμμετασχοῦσι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Συνεδρίου διενεμήθησαν cd, περιέχοντα τὰ Ἐγκώμια εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὅπως αὐτὰ ψάλλονται εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐν Γεσθημανῇ τὴν 14^{ην} Αὐγούστου ἐκάστου ἔτους ἐνώπιον τοῦ θεομητορικοῦ μνήματος, μελοποιηθέντα ὑπὸ τοῦ Πρωτοψάλτου κ. Σωτηρίου Ἀλεβιζάκη καὶ ἐρμηνευθέντα ὑπὸ τῆς Χορωδίας «Βυζαντινὸς Χορὸς».

Λίαν εὐμενῆ ὑπῆρξαν τὰ σχόλια τῶν συμμετεχόντων εἰς τὸ Συνέδριον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ περιεχομένου τῆς ρωμηοσύνης, ὡς τῆς Οἰκουμενικῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῶν ἀξιῶν αὐτῆς, μέ ἐπίκεντρον τὸ ἡμέτερον Πατριαρχεῖον ὡς τῆς καρδίας ταύτης, λόγῳ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_3_placeholder

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ **ΠΑΝΟΣΙΟΛΟΓΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ π.** **ΙΩΑΚΕΙΜ ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΥ**

Ἡ Γεραρά Ἁγιοταφίτικῆ Ἀδελφότης ἀναγγέλλει μετὰ λύπης Κυρίου, ἀλλὰ καὶ

ἀναστασίμου ἐλπίδος, τὴν εἰς Αὐτόν ἐκδημίαν τοῦ ἀγαπητοῦ μέλους αὐτῆς πανοσιολογιώτατου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰωακείμ Στρογγυλοῦ.

Ὁ π. Ἰωακείμ Στρογγυλός, γεννηθεὶς ἐν ἔτει 1950, καταγόμενος ἐκ Χίου, σπουδάσας θεολογίαν καὶ Νομικὴν, προσῆλθεν εἰς ὄριμον ἡλικίαν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἐνετάχθη εἰς τὴν Ἀγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα. Διετέλεσε καθηγητὴς τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς τῆς Ἁγίας Σιών καὶ ἀνέλαβε τὸ ἀνατεθέν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Διοδώρου ἔργον τῆς ἀναδείξεως τοῦ ἱστορικοῦ βιβλικοῦ χώρου ἔναντι τοῦ προσκυνήματος τῆς Ἀναλήψεως.

Τοῦτο μετὰ ζήλου καὶ ἐπιμελείας ἔφερεν εἰς πέρας, ἀνεγείρας ἱερόν ναόν τῆς Ἀναλήψεως μετ' οἰκημάτων περίξ διὰ τὴν φιλοξενίαν τῶν προσκυνητῶν.

Ὁ Κύριος ἐκάλεσεν αὐτόν εἰς τὰ θεῖα σκηνώματα, τὴν Τετάρτην, 14/27-5-2009, παραμονὴν τῆς Ἀναλήψεως, καθ' ἣν ὥραν ἐδεξιοῦτο καὶ διηκόνει τὴν Ἀρχιερατικὴν συνοδείαν καὶ τοὺς προσκυνητάς, μετὰ τὸν Ἑσπερινόν εἰς τὸ προσκύνημα τῆς Ἀναλήψεως, ἐπιτρέψας αὐτῷ καρδιακὴν προσβολήν, ἐξ αἰτίας τῆς ὁποίας, μετενεχθεὶς εἰς τὸ νοσοκομεῖον, δέν ἐπανεῦρε τὰς αἰσθήσεις αὐτοῦ.

Ἡ νεκρώσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία ἐψάλη ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως, τὴν 3^{ην} ὥραν ἀπογευματινὴν, εἰς τὸν ἀνεγερθέντα ὑπ' αὐτοῦ ἱερόν Ναόν τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου τοῦ Γ', συνιερουργούντων Αὐτῷ Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων καὶ συμπροσευχομένων πολλῶν μοναχῶν, μοναζουσῶν καὶ πλήθους πιστῶν. (βλ σύνδεσμο <http://jerusalem-patriarchate.info/2009/05/27/682/>)

Ἡ Ἀδελφότης αὐτοῦ δέεται ἀπὸ τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου πρὸς Κύριον διὰ τὴν ἀνάπαυσιν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.

Εἶη αἰωνία ἡ μνήμη αὐτοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_4_placeholder

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΠΕΡΙ Π. ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ, ΠΡΩΗΝ ΜΟΝΑΧΟΥ ΤΗΣ Ι. ΜΟΝΗΣ ΟΣΙΟΥ ΣΑΒΒΑ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ὅτι ὁ Μοναχός π. Χρῦσανθος Χατζηγηρηγορίου ἐκ Κύπρου, ὁ γενόμενος γνωστός καὶ ἐμφανιζόμενος ὡς Ἀγιοσαββίτης, ἐνταχθεὶς ἐν ἔτει **1983** εἰς τὴν Ἱεράν Λαύραν τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου, ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας, δέν ἀποτελεῖ μέλος τῆς Συνοδείας τῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Λαύρᾳ ἀσκουμένων Ἀγιοταφίτῶν μοναχῶν ἤδη ἀπὸ τοῦ ἔτους **1996**, ὁπότε ἀπεκόπη ὑπ' αὐτῆς.

Συνεπεία τούτου, εκπροσωπεῖ ἰδίας αὐτοῦ ἀπόψεις καί οὐδαμῶς τοποθετήσεις τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ἢ τῆς Ἱερᾶς Λαύρας τοῦ ὁσίου πατρός ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξουσιοδοτήσεως νά ἀποφαίνηται περί θεμάτων αὐτῶν ἢ νά χειρίζηται ταῦτα εἰς ὅποιανδήποτε περίπτωση.

Παρακαλοῦνται, λοιπόν, ὅσοι ἐνδιαφέρονται νά ἐπικοινωνήσουν μέ τήν Ἱεράν Λαύραν τοῦ Ἁγίου Σάββα, νά χρησιμοποιοῦν **μόνον τήν ἐπίσημον διεύθυνσιν τῆς Μονῆς:**

Monastery of St. Savvas, **P.O. Box 19824,**

JERUSALEM **91199**, ISRAEL

καί **μόνον** τούς τηλεφωνικούς ἀριθμούς :

+972-2-276 2915 (τῆς Ἱερᾶς Λαύρας),

+972-2-274 8549 ἢ **+972-505-246063** (Μετοχίου).

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑΚΩΜΩΔΗΣΕΩΣ ΙΕΡΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΛΩΝ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΙΩΝ

Τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων κατεδίκασε διά τοῦ ἐν Ναζαρέτ ἐκπροσώπου αὐτοῦ τάς προσβλητικές ἐκφράσεις καί τοποθετήσεις ἐναντίον τοῦ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἅμα τῇ ἀναμεταδόσει αὐτῶν ἀπό τό τηλεοπτικόν δίκτυον 10 τοῦ Ἰσραήλ εἰς διακωμωδικόν πρόγραμμα αὐτοῦ. Ἐν συνεχείᾳ ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος εἰς τήν Συνεδρίαν αὐτῆς ΜΔ'/11/24.2.2009, κατεδίκασε τάς ὁποιασδήποτε δυσφημιστικές ἐκφράσεις ἢ ἐκδηλώσεις δι' ἱερά πρόσωπα ἢ σύμβολα ὅλων τῶν θρησκειῶν καί διεδήλωσε τήν ἐμμονήν αὐτῆς εἰς τήν συνέχισιν τοῦ διαθρησκειακοῦ διαλόγου, τόν ὁποῖον τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων καλλιεργεῖ διά τήν προώθησιν τῆς ἁρμονικῆς συμβιώσεως καί ἐποικοδομητικῆς συνεργασίας τῶν πιστῶν ὅλων τῶν θρησκευμάτων ἐν τῷ πλαίσιῳ τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ΗΜΕΡΙΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΕΙΣ ΙΟΡΔΑΝΙΑΝ

Ἡμερίς ἀντιπροσώπων ὀρθοδόξου νεολαίας ἐκ πασῶν τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἐπικρατείας τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων (Ἰορδανίας – Ἰσραήλ – Παλαιστίνης), τῇ προσκλήσει τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου τοῦ Γ΄ θά πραγματοποιηθῆ εἰς τήν Μαδηβᾶ τῆς Ἰορδανίας, τήν Παρασκευήν, 7/20^{ῆν} Φεβρουαρίου 2009.

Σκοπός τῆς ἡμερίδος ταύτης εἶναι ἡ προσέγγισις τῆς νέας γενεᾶς ὑπό τοῦ Πατριάρχου, οὕτως ὥστε αὕτη νά δραστηριοποιηθῆ καί νά συμμετέχη οὐσιαστικῶς καί ἐνεργῶς εἰς τήν μυστηριακὴν ζωὴν καί λοιπὴν δραστηριότητα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ΔΙΚΑΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ Γ΄ ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀθωωτικὴ ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν τήν Δευτέραν, 25^{ῆν} Νοεμβρίου / 8^{ῆν} Δεκεμβρίου τρ.ἔ. 2008, δικαιοῖ τήν Α.Θ. Μακαριότητα τόν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλον Γ΄ διὰ τήν ἀντίδρασιν αὐτοῦ ἔναντι προσπαθείας δημιουργίας προβλημάτων εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων παρά τῇ Λίμνῃ τῆς Τιβεριάδος.

Ἡ ὑπόθεσις ἀφορᾷ εἰς τήν ἀσκηθεῖσαν εἰς βάρος τοῦ Μακαριωτάτου ποινικὴν δίωξιν, κατόπιν ἐγκλήσεως (09/11/2006 ν.ῆμ.) τοῦ Μοναχοῦ Εἰρηναίου (Γιακουμάκη) διὰ δημοσίευμα τῆς Ἐφημερίδος «ΕΘΝΟΣ» τῆς 26/05/2006 (ν.ῆμ.). Εἰς τό δημοσίευμα κατεχωρίσθη καταγγελία τοῦ Μακαριωτάτου κ.κ. Θεοφίλου, ὅτι «... ο κ. Καλαμπόκας χρησιμοποιώντας έναν καθαιρεμένο ιερομόναχο τον Ειρηναίο Γιακουμάκη, κινητοποίησε μέλη του Ισραηλινού Κοινοβουλίου, ισχυριζόμενος πως μέσα στην Μονή [Τιβεριάδος] υπάρχει συναγωγή», καταγγελία ἡ ὁποία, κατὰ τό κλητήριον θέσπισμα, θά ἠδύνατο νά βλάψῃ τήν τιμὴν καί ὑπόληψιν τοῦ ἐγκαλοῦντος, Μοναχοῦ κ. Εἰρηναίου Γιακουμάκη.

Ἡ ὑπόθεσις, ἀναβληθεῖσα πρότερον, εἰσήχθη πρὸς ἐκδίκασιν εἰς τὰς 21/11/2008 (ν.ῆμ.), διακοπεῖσα δέ ἐσυνεχίσθη τήν 04/12/2008 (ν.ῆμ.) καί τήν 08/12/2008 (ν.ῆμ.), ὅτε καί ὠλοκληρώθη. Κατὰ τήν ἐκδίκασιν κατέθεσαν οἱ Μοναχός κ. Εἰρηναῖος Γιακουμάκης καί κ. Τριαντάφυλλος Γαρδίκας, πρὸς δέ ὑπεράσπισιν τοῦ Μακαριωτάτου ὁ Ἐξάρχος Ἀθηνῶν τοῦ Παναγίου Τάφου, Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Γεράσιων κ. Θεοφάνης Χασαπάκης καί ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ.

Ἀριστόβουλος Κυριαζῆς.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου ὑπῆρξεν ὁμοφώνως ἀθωωτική, λαβόντος ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ Μακαριώτατος ἐν τῷ ὡς ἄνω δημοσιεύματι ὠμίλησεν αὐτονοήτως πρὸς προάσπισιν καί μόνον τῶν δικαίων, τῶν συμφερόντων καί τῆς ἀκεραιότητος τοῦ Ἱεροῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου καί τῆς Ἀγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος.

Ἐκ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων

ngg_shortcode_5_placeholder